

J. Nec: 3 Motiverne til nærværende Lovudkast hedder det, at det synes mindre rigtigt at behyrde dette Slags Omsætning af Handelsvarer med Afgifter, der ikke paahvile anden Handelsomsætning. Da jeg fuldkomment billigere denne Grundføtning, kan jeg ikke andet end finde det meget heldigt, at nærværende Lovudkast er fremkommet. De Afgifter, der hidtil have været forbundne med Auctioner over Handelsvarer, have været overordentlig høje, men netop af den Grund troer jeg, at man kunde gaae et Skridt videre, end nærværende Lovudkast udtaler. Det hedder nemlig i § 1, at Afgiften skal være $\frac{1}{4}$ pCt., forsaavidt Auctionsbeløbet er 10,000 Rd. eller derunder, og $\frac{1}{8}$ pCt., naar Beløbet maatte overstige 10,000 Rd. Det forekommer mig i det Hele taget ikke retfærdigt, at Den, der har et Parti Varer, som udgjør over 10,000 Rd., skal forholdsvis have færre Udgifter end Den, der har et Parti Varer til et mindre Beløb, og hertil kommer, at selv $\frac{1}{4}$ pCt., der ganske vist er en betydelig Nedsættelse mod den Afgift, der for Dieblirket svares, er langt højere end den Afgift, der svares ved anden Omsætning. Naar Omsætningen nemlig foregaaer ved Sluttedler, skulle disse vel stemples, men denne Afgift er jo kun en Ubetydelighed og svarer langtfra til $\frac{1}{4}$ pCt., som her er foreslaaet. Det forekommer mig derfor, at der er Anledning til at have een og den samme Afgift for hele det Beløb, der forauktioneres, enten det er større eller mindre, samt til at sætte Afgiften i det Hele til $\frac{1}{8}$ pCt., istedetfor, som her staaer, $\frac{1}{4}$ pCt. for et Beløb af indtil 10,000 Rd.

Kinestad: Jeg vil for det Første tillade mig at støtte det, som blev udtalt af det ærede Medlem for Vær (Steenstrup) angaaende den Uklarhed, som ganske vist er tilstede i Lovudkastets § 1. Man har altid tidligere ved Afgift af Auctioner forstaaet noget Andet end det, der vel her maa forstaaes derved; man har altid skjælnet imellem paa den ene Side Auctionsalai-ret, som jo udenfor Kjøbenhavn tilfalder Netsbetjentene, forsaavidt de ikke ere satte paa fast Gage, og ellers Statskassen, men derimod her i Kjøbenhavn Statskassen, og paa den anden Side de Afgifter af Auctioner, som

der forøvrigt er, nemlig deels 20 pCt. til Justitsfonden, som er en Afgift til Statskassen, og deels Afgiften til Fattigvæsenet, og her i Byen Vørsafgiften og Catalogafgiften. Som det staaer her, synes det jo, som om Loven kun er rettet paa at nedsætte Afgiften til Statskassen, men ikke har til Hensigt at røre ved Salai-ret, og det kunde jeg ogsaa finde bestrykt derved, at der slet ikke tales om, hvorledes der skal forholde, forsaavidt Salai-ret tilfalder Netsbetjentene paa Steder, hvor de ikke ere satte paa fast Gage. Smidlertid er det vist, saavel af Motiverne som af Lovens § 2, temmelig klart, at Meningen har været at tale om Salai-ret, men det er dog ganske nødvendigt udtrykkeligt at tage en Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig, hvor Auctionsalai-ret ikke tilfalder Statskassen. Søvrigt skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der ikke har været nogen særdeles Grund til at fremkomme med dette Lovforslag. Det forekommer mig, at paa en Tid, da man dog maa erkjende, at det er en uundgaaelig Nødvendighed at optage hele Sportelvæsenet til Behandling ved Lovbestemmelser, navnlig et af de Partier, hvorunder dette falder ind, nemlig Auctioner, er der ikke tilstrækkelig Anledning til at fremkomme med en saadan lille Lovstump som denne. Hvad her ansøres i Motiverne, at det synes mindre rigtigt at behyrde dette Slags Omsætning af Handelsvarer med Afgifter, som ikke paahvile anden Handelsomsætning i Riget, kan nu være rigtigt nok, men foruden at dette Formaal ikke ganske opnaaes, eftersom der bliver tilbage $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ pCt., er det en Syllogisme, som man ligesaa godt kan udvide til enhver anden Omsætning. At lægge en Afgift paa anden Omsætning, naar den skeer ved Auction, som ikke hviler paa Omsætningen, naar den ikke skeer ved Auction, kan med samme Føle siges at være mindre rigtigt. Naar dernæst Hensynet til at fremme Handelsomsætningen, fremhæves som talende for denne Lov, saa er det ganske rigtigt, men dette Hensyn har allerede fundet sit Udtryk derved, at Salai-ret for disse Auctioner iforveien er væsentligt ringere end for alle andre Auctioner, og naar man nu ikke forandrer Salai-ret med Hensyn til andre Auctioner, saa er der vistnok ikke nogen særdeles Grund til at røre just ved dette Forhold.